

Ilgalaikiu jaukinimu žuvys jaukinamos ten, kur trumpalaikis, vienadienis, nespėja privilioti pageidaujamų žuvų. Be kelių dienų jaukinimo labai sunku pagauti didelį karpį, įspūdingą lyną ar karšį, motininę kuoją ar karosą. Ilgalaikis jaukinimas labai sėkmingas stovinčio vandens telkiniuose ir retai naudojamas tekančiuose vandenyse. Taip jaukinant birūs mišiniai į jauką dedami retai, nes jie į žūklės vietą dažnai privilioja įvairiausią smulkmę. Dažniausiai jaukinama stambesniais produktais – baltyminiais kukuliais, kukurūzais, žirniais, kviečiais, bulvėmis ar naktiniais sliekais.
Paprastai žūklės vietoje jaukinti užtenka vieną kartą per dieną. Dauguma meškeriotojų įsitikinę, kad jaukinti geriausia visada tuo pačiu laiku. Jaukinimo laikas turėtų sutapti su žuvų aktyvumo padidėjimu arba planuojamu žūklės laiku (pavyzdžiui, anksti rytą). Tačiau žuvų aktyvumas tame pačiame vandens telkinyje gali keistis. Kita vertus, nustatyti žuvų aktyvumą galima tiktai žvejojant, todėl kai kurie meškeriotojai teigia, jog jaukinimo laikas neturi jokios įtakos žūklės efektyvumui. Jie tvirtina, kad galima keletą dienų jaukinti vakarais, o žvejoti rytais.

Svarbu tik tai, kad jaukas būtų reguliariai metamas į žūklės vietą. Žuvis kur kas lengviau pagauti, jei jos bus pripratusios prie kurios nors vienos rūšies jauko toje pačioje vietoje. Kai žuvys pripranta, reguliariai jaukinti galima nustoti ir jaukinti tik prieš žūklę ar žūklės metu. Kai kuriais atvejais, gaudant kuojas ir karšius, papildomas jaukinimas pailgina aktyvaus žuvų maitinimosi laiką toje vietoje.
Abu jaukinimo būdai turi bendrų bruožų, tačiau turi ir skirtumų, kuriuos reikėtų žinoti.
Ilgalaikio jaukinimo dienos porcija yra kur kas mažesnė nei jaukinant tik atvažiavus į žūklę. Jaukinant kelias dienas, niekada nenaudojami paviršiniai jaukai. Jaukas guldomas ant dugno ne vienoje vietoje, bet didesnėje – kelių kvadratinių metrų plote. Vienoje vietoje jaukas guldomas tik pačios žūklės metu. Jaukinant kelias dienas, galima išsirinkti ne vieną, bet keletą skirtingo dugno ir gylio vietų. Tačiau tokios vietos turėtų būti toloka viena nuo kitos. Šiuo atveju padidėja tikimybė surasti tokią žūklės vietą, kurioje žuvys mieliau maitinasi.
Ilgalaikio jaukinimo metu sėkmingas masalas nepriklauso nuo jauko. Pavyzdžiui, galima žuvis jaukinti bulvėmis ar grūdais ir labai sėkmingai žvejoti sliekais. Vandens telkiniuose, kur renkasi

daug žvejų, patartina į jauką pridėti kokio nors charakteringo kvapo, kad jis skirtųsi nuo kito meškeriotojo jaukų. Jei žuvims tas kvapas patiks, tai iš tiesų yra nemažai šansų, kad jos mieliau lankysis prie kvapnaus jauko.
Kada reiktų pradėti žvejoti? Toks klausimas kankina daugelį meškeriotojų, nes ne visi turi kantrybės kelias dienas jaukinti ir laukti, kol bus galima į rankas paimti meškerę. Be abejo, galima pradėti žvejoti ir kitą dieną, tačiau tai ne visada apsimoka. Dideles žuvis reikia pripratinti. Jei jas gąsdins užmetamos meškerės plekštelėsimai, vargu ar žuvys lankysis ten, kur guli jaukas. Neparuoštoje žūklės vietoje galite niekada nesulaukti labai intensyviai kimbant karpių. Didesniame gylyje kuojas ar karšius galima pradėti gaudyti ir anksčiau, tačiau pačių didžiausių žuvų teks šiek tiek palaukti.
Kaip ilgai turi trukti jaukinimas, kad jis duotų laukiamų rezultatų, priklauso nuo vandens telkinio bei žuvų. Pavyzdžiui, vasarą ežere didelių karšių laukiama ne ilgiau nei tris keturias dienas, be abejo, jei tokių žuvų ežere yra pakankamai. O štai nedideliame ežere atsargius didžiuosius karpius galima jaukinti ir dvi savaites, nors tai dar negarantuoja, kad sulauksite sėkmės. Jei po savaitės jaukinimo žuvys nepasirodo, tai arba jų toje vietoje nėra, arba jaukas ir jaukinimo vieta buvo neteisingai parinkti.
Jaukinimo vietos pasirinkimas yra vienas iš svarbiausių veiksnių, lemiančių žūklės sėkmę. Daug lengviau sugauti žuvų ten, kur jos laikosi, kur jų “ganyklos”, nei tose vietose, kurios tik meškeriotojams atrodo įspūdingos. Tinkamas jaukas šiek tiek gali pataisyti žūklės vietos pasirinkimo klaidas, tačiau jis tikrai nevisagalis.